

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια οκτακόσα κι' έννενήντα τρία,
κρίσις θα ζουρλάνη τούς Ρωμηούς άχρεία

Έννατος ό χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αί Άθήναι.

Τών όρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ο ΡΩΜΗΟΣ τήν εβδομάδα — μόνον μία φορά θα βγαίνει.
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς θα δέχομαι — γιατί λεπτά δέν έχομε.
και 'στών Άθηνών τήν πόλιν — και είς τήν άλλοδαπήν.
και είς τήν Έλλάδα όλην — δίχως νάζια κι' έντροπήν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — **δκτώ φράγκα είναι μόνο.**

για τά ξένα όμως μέρη — **δίκω φράγκα και 'στό χίρι**
Κι' ένα φύλλο άν κρατῆς — έγινες συνδρομητής,
κι' όποιος τόν παρᾶ δέν δίδει — θα τόν φάη μαύρο φίδι.
Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εύθείας πρὸς μέ.
Για τή σάρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μία δεκάρα.

Μηνός Αύγούστου είκοσιμία, •
παντού Χολέρας επίδημία.

Έπτά και τετρακόσα και τριάντα,
κι' ό Φασουλῆς μαθαίνει τά συμβάντα.

Φασουλῆς και Περικλέτος,
ό καθένας νέτος σκέτος.

Π.—Τώρα που μούπες τί και πῶς έπέρασες 'στά ξένα
άκουσε 'λίγο, Φασουλῆ, παρχακλώ κι' έμένα.

Όλος ό κόσμος για τά σκρίπ τόν τόπο μας 'μακάριζε
κι' ό σίρ Τρικούπης, Φασουλῆ, σάν κόκορας 'κακάριζε
κι' ήθελε σώνει και καλά νά φέρη τήν Βουλή
ώς πού 'στό τέλος τάβαλε κι' αυτός με τήν Αύλή,
κι' έβλεπε δόλους γύρω του Παλατιανῆς πλεκτάνης
και μηχανορραφήματα καθώς ό Δεληγιάννης.

Κι' έκήρυττε, βρέ Φασουλῆ, προφορικῶς κι' έγγραφως
πῶς για νά τρέχη οὔριον και τών Ρωμηῶν τὸ σκάφος
κάθε σωστή Κυβέρνησις και κάλτσα τού διαβόλου
πρίπει νά βάζη 'στήν Αύλή τούς ιδικούς της φίλους,
ό δέ Μεγαλειότατος νά μή 'μπορῇ καθόλου
μεί 'στό Παλάτι νά κρατῇ 'δικούς του υπαλλήλους,

γιατί δέν είναι δίκαιον, γιατί δέν είναι τρόπος
άπό τό κέφι τῆς Αύλῆς νά κρίμεται ό τόπος.

Κι' ό Βασιληᾶς σάν τᾶκουσε πολύ τῶν 'κακοφώνη
κι' άπ' τὸ κακό του τὸ πολὺ δέν εἴτερε τί κάνει,
κι' έγώ με λύρα τού Δαυὶδ έπήδησα 'μπροστά του
κι' έτσι γλυκά 'τραγούδησα τῷ Μεγαλειότατῳ :

«Βασιλῆα, σουλειᾶ μας τρέχει,
κι' ή χρυσή σου Βασιλεία
όπως πρῶτα δέν θα ἔχη
τά πολλά της μεγαλειᾶ»

Ό Μυλλόροδός 'τάλει,
άπεφάσισε νά βάλῃ
τά δοῦ ποδία τῆς Αύλῆς
σ' ένα μαγκάρο σιδηρέι.

"Άλλος ξαφνικός μελᾶς
θὰ μᾶς σείση τὰ τσερβέλα...
Βασιληᾷ μου, μὴ γελᾷς,
καὶ δὲν εἶναι παῖξε γέλα.

Τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ 'συχάσης
κι' ὁ Μυλλόρδος θὰ γελᾷ...
δικαιώματα θὰ χάσης
καὶ προνόμια πολλά.

Ποῦρι, ποῦρι, ποῦρι, ποῦρι,
ἔξ' ὁ Θῶν μὲ τὸν Μπουντούρη,
ἔξω βγάλε καὶ τὸν Λέλη,
ὁ Μυλλόρδος δὲν τὸν θέλει.

Τώρα κάθε συμπολίτης
θὰ φωνάζει διατόρως:
«ἔξ' ὁ τάδες σου σταυλίτης,
ἔξ' ὁ δεινὰ σερβιτόρος.

«Κι' ἡ κυρίαίς τῆς τιμῆς
ἔξω μὲ τοὺς μάγειράς σου...»
τώρα 'μπαίνομε κι' ἐμεῖς
μὲς 'στὰ ἰδιαίτερά σου.

Τοῦτο βγάλε, τοῦτο κράτει,
τοῦτο πέρνε, τοῦτο δίνε,
τώρα πλέον τὸ Παλάτι
σάν 'δικό μας κτήμα εἶναι.

Τί κακὰ θὰ τὴν περνᾷς,
τὴν οὐρὰ δὲν θὰ σαλεύης,
μήτε κἂν θὰ κυβερνᾷς,
μήτε κἂν θὰ βασιλεύης.

Τῆς Αὐλῆς σου τὰ λουριὰ
ὁ Μυλλόρδος θὰ μαζέψῃ,
καὶ 'στοῦ Βάλλου τὰ χωριὰ
μ' ἓνα πόδι θὰ χορέψῃ.

Τώρα θ'ἄρχωμαι κι' ἐγὼ
πότε πότε 'στὸν ὄντα σου
νὰ πολυψιλολογῶ
τὰ 'ψηλὰ συμφύροντά σου.»

Γιὰ τὸν Τρικούπη ἔπειτα τὸ φύσημά μου 'πῆρα
κι' ἔτσι 'τραγουδῆσα κι' αὐτὸν μὲ τοῦ στραβοῦ τὴ λύρα:

«Μυλλόρδε μου Τρικούπη, ποῦ εἶσαι μία τζόγια,
δὲν 'πίστευα ποτέ μου ν' ἀκούσω τέτοιον λόγια.
Σὺ τῆς Αὐλῆς ὁ στύλος κι' ὁ φοβερός Οὐλάνος,
ποῦ σοῦ τρωγε τὰ μέσα Βασιλικὸ μεράκι,
πῶς ἐγίνες 'στ' ἀλήθεια σωτὸς ρεπουμπλικάνος
καθὼς τὴν ἄλλη τζόγια, τὸν μαστρο - Θεωράκη;

»Μυλλόρδε μου Τρικούπη, καὶ δὲν μᾶς λὲς πῶς 'μπόρεσες
καὶ κόκκινο σκουφάκι στραβὰ στραβὰ μᾶς 'φύρεσες;

'Εσύ δὲν εἶσαι, τζάνουμ, ποῦ μέσα 'στὸ Παλάτι
ἀλάτιζες τὸ κράπος μὲ τῆς Αὐλῆς ἀλάτι,
κι' ἔσεινες κάθε 'λίγο μὲ πόζα τὴν ἐλῆα
καὶ σούλεγαν οἱ ἄλλοι «ποῦ μᾶς τὴν πᾶς τὴν κλαίει,
κι' ἀπλώνες σ' ἓναν ἥλιο μ' αὐτὸν τὸν Βασιληᾷ
τὰ παστρικά σου ροῦχα καὶ τὰ 'ψηλὰ κολάρια.

»Δὲν εἶσαι σὺ ποῦ 'σάλπιζες μὲ σάλπισμα ὅζου
πῶς 'στὸ Παλάτι 'φούντωσες ὡσάν περικολάα;
δὲν εἶσαι σὺ τοῦ Βασιληᾷ τὸ χέρι τὸ δεξί,
δὲν εἶσαι σὺ ποῦ 'χάρισες 'στὸ γυιό του Μανωλάα,
κι' ὁ Βασιληᾷς μας ἤρχετο γιὰ βίζιτα 'στὸ σπῆτι σου
καὶ σὺ κατακαμάρωνες καὶ 'ψήλωνε ἡ μύτη σου,
κι' ἔβλεπες Πάσχα πάντοτε, Λαμπραῖς καὶ καρναβάλι,
κι' ἐνῶ τὸ γένος ἔτρωγε νερόδραστο φιδὲ
σὺ φουσκωμένος ἔλεγες εἰς τᾶλλα τὰ βουδάλια:
«ἔρχεται καὶ 'στὸ σπῆτι σὰς ὁ Βασιληᾷς... ἀμὴν!»

»Δὲν εἶναι, τζάνουμ, ἐντροπή Μυλλόρδος ὅπου χάρι
τόσην ὑπόληψιν παντοῦ γιὰ τὰ πολλὰ του φῶτα,
κι' ἀπὸ μικρὸς 'στὴν κούνια του 'κατάλαβε καὶ ζῆμα
πότε βελλάδα νὰ φορῇ καὶ πότε ρεδιγκότα,
δὲν εἶναι, τζάνουμ, ἐντροπή Μυλλόρδος σὺν καὶ σῆμα,
ποῦ πέφτουν μὲς 'στὰ βρόχια του οἱ δανισταὶ σὺν μῆμα
καὶ τρόπους 'Αγγλων σοβάρους ἐσπούδασ' ἔναν κι' εἶμα,
νὰ παίξῃ ρόλο σήμερα νταῖ κοκκινισκούση,
καὶ τέτοιαις φέσταις 'ξαφνικαῖς τοῦ Βασιληᾷ νὰ κῆμα
καὶ νηστικοὶ τριγύρω του νὰ κλαῖν ρεπουμπλικανῶμα.

»Κι' ἂν ἓνας κι' ἄλλος ἔφταιξε γιὰ τοῦτο δὲν μᾶς
κάθε Ρωμῆος τὴ δόξα σὰς καὶ τὸ καλὸ σὰς θέλει,
κι' ἂν ἔφταιξες σὲ συγχωρεῖ, θερμὲ ρεπουμπλικανῶμα,
κι' ἂν ἔφταιξε κι' ὁ Βασιληᾷς συχωρεμένος νάναι.

»Ποῖος σοῦπε νὰ παραιτηθῇς, νὰ ρίξῃς τὴν ἐλῆα σου,
καὶ τώρα μόνος ἔρνεσαι καὶ σέρνεις τὰ μαλλιά σου;
Δὲν θὰ 'μπαρῆση κανενὸς νὰ τὸ 'χωρῆς' ἡ γλαῖδα
πῶς σήμερα σκορπᾷς καὶ σὺ μὲς 'στὸ Παλάτι λαῖμα,
ἀφοῦ μονάχος τᾶκναες γῆς Μαδιὰμ καὶ ροῖδο
καὶ φανταρίας, ὅπως λέν, ἐφάνηκες κορόιδο.

»Ποῖος σοῦπε νὰ παραιτηθῇς μονάχα γιὰ κηρίτου
καὶ τὸν Σωτήρη 'βρήκαμε Σωτήρη καὶ τὸν Μῆτρο;
Ποῖος σοῦπε νὰ παραιτηθῇς μ' 'Εγγλέζικο γεινάτι,
κι' ἀπάνω 'στῆς βαλθίδες σου μονάχους μᾶς ἄρτατι,
κι' ὁ Ράλλης μὲ ρεπουμπλικὰ ἐμπῆκε 'στὸ Παλάτι
καὶ σὺ Μυλλόρδος μὲ 'ψηλὸ ρεπουμπλικάνος 'βγήματι.

»Πῶς δὲν ἐσυμβιβάζεσο μὲ τόσους μασκαραδῆς
ὅταν ὁ Κόντης ἔφευγε 'στὴ Λόντρα γιὰ παρὰς;
μὰ τώρα μόλις ἄκουσες τὰ λόγια τὰ παχιά
περὶ τῆς ἐπαρκείας μας, σφυρίζεις σὺν ὀχιά,
κι' ὀριστικούς συμβιβάσμούς ζητεῖς καλὰ καὶ σῶμα,
ἔχουν τούτέστι φανερό νὰ ρίζωμε κανόνι;

»Γιὰτί δὲν τῶρριχνες ἐσύ, Μυλλόρδο κερὰλι,
μὰ μὲ τὰ φαίντιγγ ἄφνης νὰ σοῦ τὸ ρίξουν ἄλλοι,
κι' ὁ Ράλλης μὲ τὸν Λεμονῆ γελοῦν καὶ κοκορεύονται
καὶ παμψηφείαν τῆς Βουλῆς βεβελῶν ὀνειρεύονται.

Φ. — Ὅρσε γιὰ τὰ σκρίπ καὶ σὺ,
κίτρο μου καὶ καῖσι.

καὶ σὺ φουᾷς καὶ ξεφουᾷς κι' ἀγκομαχᾷς καὶ σκάνεις
καὶ τοῦ κλεινοῦ Σύνταγματος τοὺς κώδικας διαγκάνεις;

»Ποῖς σοῦπε νὰ παραιτηθῇς καὶ σὺ ποῦ νόμους ξέρεις
κι' ἀντικονσουλτικὸς Σωτήρας νὰ μᾶς φέρῃς;
Ἀκούτε νὰ μᾶς κυβερνοῦν μὴ Συναγματικοὶ
καὶ ν' ἀφήρουν τὸ Σύνταγμα τὸ μυριοζηλεμένο; ...
ἂν ἦσαν ἄνδρες σὺν καὶ σὲ κοινσουλτικοὶ
βεβαίως τὰ παυτόκαστρο θὰ τόχαμε παρμένον.

»Ποῖς σοῦπε νὰ παραιτηθῇς, σὶρ τζέντλεμαν ἱππότα,
καὶ τώρα νᾶλθουν Ὑπουργοί, ὅπου δὲν ἔχουν μάθει
πῶς βελλάδα νὰ φοροῦν καὶ πότε ρεδιγκότα
κι' ὡς πρὸς τοὺς τρόπους τοῦ μόνον τὸν σπουδαῖα κάνουν λάθη;

»Ποῖς σοῦπε νὰ παραιτηθῇς, Μυλλόρδε, ἄρον ἄρον
καὶ τώρα τόση μπόσικη μᾶς κυβερνᾷ σαβούρα,
καὶ τὴν Δραγουμὴ 'χάσαμε τὸν εὐκλεῖον Μεγάρων,
τὴν πρώτη διπλωματικὴ ψηλοκαπελαδούρα,
καὶ τὴν ποζάτο Κόντε μας, τὴν κρέμα τοῦ Τρικούπα,
ποῦ λίγες πᾶς τὸν ἔχυσαν σὲ Κόντηδων καλοῦπι;

»Ποῖς σοῦπε νὰ παραιτηθῇς, ἀγκηπτι Σωτήρα;
κρέμα σὲ εἶνα τρεῖς φορὰς καὶ 'στὴν τρανὴ σου κόκα,
τώρα δὲν ἔχεις σὺν κι' ἐμᾶς μηδὲ 'στὸν ἥλιο μοῖρα
καὶ κλαῖς σὺν ἄμικρη γρηᾷ, ποῦ γνέθι μὲ τὴ ρόκα.

»Ποῖς σοῦπε τὸ Κουβέρνο σου 'στοὺς ἄλλους νὰ χάρισῃς
καὶ σὺ ἂν 'ἔξω σήμερα νὰ στέλῃς νηστικούς; ...

κρέμα 'στὴν ἐξυπαῖδα σου, καὶ νὰ μὲ συγχωρήσῃς
ἂν 'πῶ πῶς εἶσαι ζόρικος κοινσουλτικὸς.

»Καυμένη Λόρδε, σὲ παραιτῶ
κι' ἰδὲ τῶν λόγων αὐτῶν τὸ βάθος...
καυμένη Λόρδε, σὲ χαριεῖν
καὶ σὲ λυποῦμαι γιὰ τίτοια λάθος.

»Καυμένη Λόρδε, τὸ ἐφ' ἐμὲ,
καθὼς τὸ γράφει κι' ὁ Σωτήρας
θὰ σκαρῶν ἅπαντα φιδὲ καὶ
ἐν τῶν τοῦ σῦπος μᾶς κοκκινῶμα.

Ἔτσι τοῦ Λόρδου μίλησα
καὶ τὸν γλυκαρίληκα,
κι' ἔφηκα μὲν μὲν
κατὰ τοῦ Διοληγάντη.

»Θεωράκη, σκαρῶν τρεῖς τὸν Σωτήρη ἀλαφροτάτα
καὶ γι' αὐτοὺς τοὺς σκαρῶν τοὺς ἀπὸ τὸν πᾶντα.
Μὴ, τὸν Σωτήρη σκαρῶν μὴ, Σωτήρη τοῦ λαοῦ
ἐν ὄψει τῶν ἡρώων καὶ τῶν ὁρῶν Θεῶν.
ἂν ἔφταιξε ποῖς καὶ κι' ἄλλος κομματὶ νὰ γνῇ
καὶ τὰ κινῶματα τοῦ Βαλλῆ καὶ τοῦ γρηᾷ μόνον.

»ἂν καὶ καὶ δὲν τρώπῃ βουδῆς καὶ δὲν ζῶντες κοιλῆς
μὴν κοίταξες νὰ κῆμας τὰ σκαρῶν τοῦ Σωτήρη.
κι' ἂν τὸ Σύνταγμα 'φούντωσῃ καὶ τὸ κράτος κηλῶνται
τὸ παρῶν Κουβέρνο κατακρίνεται αὐτοῦ.

»Δύο κόμματα τὸ κράτος πρέπει νά'χη τακτικά,
λαοπρόβλητα, σπουδαῖα καὶ κοινοβουλευτικά,
τόνα νά'ναι τοῦ Τρικούπη, τᾶλλο δὲ τοῦ Θεωδωρῆ,
καὶ ταῦτά μας τρίτο κόμμα παρδάλὸ νά μὴ σκοτίζῃ,
κι' οὐδ' αὐτὸς ὁ Θρόνος πλέον ἄμα θέλῃ νά μ'πορῇ
ὅποιον εὖρῃ ὅπως ὅπως κομματοῦρχη νά βαπτίζῃ.

»Τοὺς τρίτους μὴν ἀφήσετε 'στὰ πόδια νά μᾶς λῶσουν
κι' ἀντικοινοβουλευτικῶς νά μᾶς ἀποτελειώσουν.
Θά'ναι μεγάλη προσβολὴ κανέναν νά ψοφήσῃ
ἀντικοινοβουλευτικῶς μέσα 'στους πέντε δρόμους,
ἐνῷ τιμὴν θὰ τὸ θαρρῇ τὰ κῶλα του ν' ἀφήσῃ
συμφώνως μὲ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς κειμένους νόμους.

»Κατακαυμένε Θεωδωρῆ καὶ τοῦ Μωρηᾶ ξεφτέρει,
ποῦ κάκια πρὸ καιροῦ καὶ σὺ κρατεῖς μὲ τὸ Παλάτι,
ἀγκάλιασε τὸν Λόρδο μας καὶ πιάσου χέρι χέρι
καὶ πάρετε στρατὶ στρατί, στρατὶ τὸ μονοπάτι,
κι' οἱ δὴ γὰρ τοῦ Συντάγματος τῆς συμφορᾶς φωνάζετε
καὶ μύδρους πρὸς τ' Ἀνάκτορα καὶ κεραυνούς τινάζετε.

»Μὴν ἐπιτρέψετε τῶν σκριπ τὸ κόμμα νά σᾶς παίξῃ
καὶ πάλ' ἡμέρα 'γρήγορα γὰρ σᾶς τοὺς δὴ θὰ φέξῃ,
ὅπου θὰ ξαναγίνετε τοῦ Παλατιοῦ κοπέλια
καὶ τότε γὰρ τοὺς μύδρους σας θὰ σπάζετε 'στὰ γέλοια.

»Καὶ θ' ἀποδείξετε σ' ἐμᾶς τοὺς ταπεινούς σας δούλους
πῶς ἡ μεγάλαις σας βρονταῖς ἐβγήκαν ὅλαις κούφιας,
κι' εἰς ὅσους λέμε σήμερα τοῦ Στέμματος Συμβούλους
ἀμέσως θὰ πετάξετε τῆς κόκκιναις σας σκούφιας,
κι' ἐκεῖνοι ὅπως κι' ἄλλοτε θὰ τῆς φοροῦν στραβά
κι' ἄλλον ρεπουμπλικάνικο θ' ἀκούσωμε χαθᾶ,
κι' ἔτσι θὰ πάῃ λείωντας ὡς ποῦ κι' ὁ Φασουλῆς
νά βγῇ μαζί μου κόκκινος 'στὸ πείσμα τῆς Αὐλῆς.»

Ἔτσι καὶ τοῦτου μίλησα
καὶ δὴ φορᾶς τὸν φίλησα,
κι' ἐτράβηξα 'στοῦ Λεμονῆ
καὶ τοῦπα μὲ βαρεῖά φωνή :

«Κύρ Σωτήρη, ποῦχεις μούρη σάν τοῦ κίτρου τὸ ξυνό,
μὲ μετάνοιαις 'μπρός καὶ 'πίσω ταπεινὰ σέ προσκυνῶ.
Μὴ σέ κάθε τρύπα χώνης τὴν οὐρὰ σάν ποντικᾶκι,
Ἵπουργὸν Δικαιοσύνης τὸν 'δικό σου μὴ ζητῆς,
τὸν Χατζόπουλο σὺ θέλεις κι' ὁ Δημήτρης τὸν Ρικᾶκη,
κι' ἐπιμένεις γὰρ νά δείξῃς πῶς τὸν λόγο σου κρατεῖς.

»Κι' ὁ Γεώργιος ὁ πρῶτος, Βασιλεὺς καὶ σοῦ κι' ἡμῶν,
ποῦ μοῦ φαίνεται 'στὴν κρίσι σάν ἀρχαῖος Σολομὼν,
ἐπειδὴ μεγάλαις φούριας εἶχε πάλι γὰρ ταξεῖδι
'στοῦ πολλοῦ θυμοῦ τὴν βράσι σᾶς ἐπότισε μὲ ξύδι,
καὶ σᾶς εἶπε πῶς μὴ μόνῃ ἀπομένει θεραπεία
οὐτ' αὐτὸς κι' ἐκεῖνος νά'ναι Ἵπουργός πρὸς τὸ πᾶν,
κι' ἔτσι τέλος ἦλθε σ' ὅλα μὴ μὲγαλ' ἰσορροπία
κι' ἔμεινε ὁ κύρ Σαρσέντης ὁ τὰ πάντ' ἀναπληρῶν.

»Κύρ Σωτήρη, γὰρ καλὸ σου ἀφῆσέ τα τὰ καπρίτσια
μὴ μαλλώνετε κι' οἱ δὴ σᾶς σάν τρελλὰ σχολεῖα
Συγκατάνευσ' ἐπὶ τέλους, κύρ Σωτήρη παραφέντη,
Χάμπρο, φαίντιγγ, σκριπομούτρη, μπατζανάκη τοῦ Σαῦ,
ὁ Ρικᾶκης ὁ σκουφάτος πρὸς χαρὰν τοῦ Βασιλῆα
τὴν σοφὴ Δικαιοσύνη μὲς 'στὴ σκούφιᾳ του νά κρύβῃ
καὶ νά κάμῃ κάθε μπέστια, κάθε λήσταρχο Τσολῆ,
τὸ πιπέρη καὶ τ' ἄλατι μὲ τὴ μύτη του νά τρίψῃ
Εἶναι κρῖμα νά'ναι χήρα μία τέτοια κόρη Θεμῆ,
ποῦ κυττᾶς τὴν ζυγαριὰ της κι' ὅλος σιχάζεσαι καὶ τῆς.

«Ρίξετε κι' οἱ δὴ σᾶς λάδι 'στὸν ἀφρίζοντα θυμὸν
καὶ 'στους χρόνους μας ἂν ἔξῃ ὁ προφήτης Σολομὼν,
δὲν θὰ βροῖσκετο κανέναν ποῦ νά μὴν παραπορήσῃ
μὲ τὴν γνώσι τοῦ προφήτου καὶ τὸν νοῦ τὸν περιστά,
ἤθελε τὴν Θεμιδᾶ μας σὲ δὴ μέρη νά χωρίσῃ
καὶ νά δώσῃ καὶ 'στὸν Ράλλη καὶ σὲ σὲν' ἀπὸ μῖση.

«Κύρ Σωτήρη, κύρ Σωτήρη, μὴν ἀπλώνῃς τραχυνᾶ
κλέφταις 'μπῆκαν 'στὸ μαγντρί μας, κλέφταις 'βγήκαν
ὁ χρυσοῦς τοῦ Λαφαζάνη 'ξαναγύρισε καιρός
ὅπως πρῶτα δοξασμένος, ὅπως πρῶτα λαμπερός,
ἡ δὲ Δόξα τῆς Ἑλλάδος τριγυρίζοντας μονάχη
'στὰ 'ψηλὰ τὰ κορφοβούνια καὶ σὲ κάθε βουνοράχη
μελετᾶ ληστῶν λημέρια καὶ γελῶντας τὰ θωρεῖ
καὶ Τσουλήδων γιγαταγάνια εἰς τὴ μέση της φορεῖ.

«Ἄνοιξε τὰ δὴ σου μάτια καὶ δὲν εἶναι χωράτι,
τὸ στοιχεῖο τοῦ Λαφαζάνη καταπάνω σου πετᾶ.
Πρόσεξε νά μὴ σέ πιάσουν καὶ σὲ πᾶνε 'στὸ βουνό
καὶ τὸ δάνειο τοῦ Χάμπρο σοῦ τὸ βγάλουνε ξυνό,
καὶ τὴ μέση σου τὴν ζώσουν μὲ κουμπούρια καὶ σιχᾶ,
καὶ μὲ τόσα κοκορέτσια σοῦ χαλάσουν τὸ στομάχι.

«Κύττα γύρω, κύρ Σωτήρη, τῶν Τσολιάδων τὰ μπουλῶνα
κύτταξε πῶς 'βγήκαν πάλι τοῦ διαβόντρου τὰ κουλῶνα
Πρόσεξε μὴ σέ τσακώσῃ Λαφαζάνικο συνάφι
καὶ τὰ λύτρα σοῦ γυρέψῃ νά πληρώσῃς μὲ χρυσάφι,
πρόσεξε καλὰ σοῦ λέγω, κύρ Σωτήρη σεβαστέ,
ἐπειδὴ μὲ σκριπ καὶ φαίντιγγ δὲν πληροῦνται ληστὰι.

Τέτοια τοῦπα μὲ τρομάρα καὶ μοῦ φώναξε πῶ! πῶ!
μὰ καρτέρει τᾶλλο φύλλο τᾶλλα νά νά σοῦ 'πῶ.

Καὶ ὀλέγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Διήγημα, σπουδαῖον καὶ δὴ Ζακυνθίων
καὶ πλήρες χαρακτήρων καὶ τύπων ζωντανῶν,
ἡ Μαργαρίτα Στέφα, στολίζει τὴν Ἑστίαν
καὶ τὸ διαβάσουν ὅλοι μὲ τόσῃ ἀπληστία.
Ἔργον τοῦ Πανοποῦλου, καλὰ μου σθενερῶν,
ποῦ τίποτε δὲν γράφει ποτὲ 'στὰ κουτούρι.